

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Савкін Олег Сергійович,
1980 року народження, громадянин України

освіта вища: у 2002 році закінчив Національну юридичну академію України імені Ярослава Мудрого за спеціальністю «Правознавство».

На сьогодні – старший детектив підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України.

3 серпня 2022 року аспірант кафедри теорії, історії та філософії права Національної академії внутрішніх справ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму Національної академії внутрішніх справ.

Разова спеціалізована вчена рада утворена наказом Національної академії внутрішніх справ від «30» вересня 2025 року № 1347, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради -

Михайла Костицького, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри теорії, історії та філософії права навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ.

Рецензентів -

Станіслава Гусарєва, доктора юридичних наук, професора, провідного наукового співробітника відділення організації наукової роботи здобувачів вищої освіти відділу організації наукової діяльності Національної академії внутрішніх справ;

Ольги Антіпової, кандидата філософських наук, старшого дослідника, завідувача редакційно-видавничого відділення відділу організації наукової діяльності Національної академії внутрішніх справ.

Офіційних опонентів -

Наталії Бровко, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету;

Богдана Романюка, кандидата юридичних наук, професора, професора кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету.

а

на засіданні «20» листопада 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань «Право» Савкіну Олегу Сергійовичу на підставі публічного захисту дисертації «Філософсько-методологічні засади встановлення істини в процесі кримінального провадження» за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано в **Національній академії внутрішніх справ, МВС України, м. Київ.**

Науковий керівник – **Олег Гвоздік**, доктор філософських наук, професор.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Робота є першим монографічним дослідженням, у якому здійснено систематизоване філософсько-правове обґрунтування необхідності збереження нормативної вимоги встановлення істини за результатами кримінального провадження в умовах нинішнього реформування кримінального процесу. До найважливіших положень, що містять наукову новизну, слід віднести такі:

вперше доведено, що, з огляду на гносеологічну різноплановість філософського та кримінально-процесуального пізнання (на відміну від першого, встановлення істини в межах кримінального процесу спрямоване не на осмислення природи речей, а лише на підтвердження чи спростування певних значущих у справі фактичних обставин) будь-які суперечності у філософських оцінках істинності тлумачень такої природи не можуть слугувати підставами для відмови від поняття «істина» у кримінальному провадженні (адже встановлення істини у справі є необхідним компонентом і головним засобом прийняття обґрунтованого та справедливого рішення як мети правосуддя);

вперше на основі комплексного трирівневого аналізу (здійснюваного в єдності таких його аспектів, як філософсько-гносеологічний, методологічний і нормативний) аргументовано неможливість несуперечливої концептуалізації та нормативного забезпечення ідеї права як такої за межами спрямованості на встановлення істини, а також окреслено потенційні шляхи уникнення таких суперечностей (зокрема, шляхом узгодження юридичних методів з логічними критеріями доказовості);

вперше обґрунтовано можливість поєднання в межах однієї моделі кримінального процесу принципів, які первинно походять із різних правових систем, а саме: принципу встановлення істини за результатами кримінального провадження, принципу змагальності сторін і стандарту доведення вини «поза розумним сумнівом»; крім цього вдалося дійти висновку про те, що встановлення істини (у її матеріальному, формальному чи договірному аспекті) є необхідним компонентом мети кримінального процесуального доказування на всіх стадіях цього процесу;

вперше продемонстровано бездоказовість аргументацій відмови від поняття «об’єктивна істина» у кримінальному процесі, заснованих на його помилковій інтерпретації як істини абсолютної та невизнанні можливості її досягнення суб’єктом; натомість обґрунтовано, що будь-яка суб’єктивна форма показань щодо обставин, які мають значення для кримінального провадження, частково корелює з об’єктивними характеристиками трансльованих ними реальних подій, а тому може бути верифікованою або ж фальсифікованою в контексті наявної фактичної інформації;

вперше спростовано поширене ототожнення об’єктивної та матеріальної істини: остання (як правова, а не гносеологічна категорія) пов’язана не лише з адекватністю відображення певної реальної ситуації, а й із її адекватною юридичною оцінкою; водночас доведено, що в будь-якому випадку (незалежно від того, чи йдеться про матеріальну або ж формальну (процесуальну) істину) необхідною (з погляду самої ідеї правової справедливості) є пряма чи

опосередкована їхня узгодженість із встановленою під час кримінального провадження об'єктивною істиною.

За своїм змістом дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом міністерства освіти та науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами).

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, серед яких три статі опублікованих в наукових фахових виданнях України, дві статті в наукових періодичних виданнях інших держав та три тези доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій, семінарів і круглих столів. У наукових публікаціях у повній мірі обґрунтовуються отримані наукові результати відповідно до поставленої мети:

1. Савкін О. С. Проблема встановлення істини під час здійснення кримінального провадження. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2023. № 1 (25). С. 162–170. <https://doi.org/10.33270/01232502.162>

2. Савкін О. С. Істина у кримінальному процесі та моральний універсалізм. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 3 (13). С. 177–188. [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-3\(13\)-177-188](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-3(13)-177-188)

3. Савкін О. С. Помилки аргументації на шляху встановлення істини у кримінальному процесі. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2025. № 7 (37). С. 543–559. [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2005-7\(37\)-543-559](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2005-7(37)-543-559)

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради, присутні на захисті фахівці:

Офіційний опонент – доктор юридичних наук, професор **Бровко Наталія Іванівна**, професор кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету, виступила без зауважень;

Офіційний опонент – кандидат юридичних наук, професор **Романюк Богдан Васильович**, професор кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, виступив без зауважень;

Рецензент – доктор юридичних наук, професор **Гусарєв Станіслав Дмитрович**, провідний науковий співробітник відділення організації наукової роботи здобувачів вищої освіти відділу організації наукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, виступив без зауважень;

Рецензент – кандидат філософських наук, старший дослідник **Антіпова Ольга Петрівна**, завідувач редакційно-видавничого відділення відділу організації наукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, виступила без зауважень;

Голова ради – доктор юридичних наук, професор **Костицький Михайло Васильович**, професор кафедри теорії, історії та філософії права навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, виступив без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Савкіну Олегу Сергійовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань «Право» за спеціальністю **081 «Право»**

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова

разової спеціалізованої вченої ради

Михайло КОСТИЦЬКИЙ

Підпис Михайла КОСТИЦЬКОГО «ЗАСВІДЧУЮ»

Заступник начальника

відділу кадрового забезпечення НАВС

майор поліції

 Борис Дубина